Εὐχὴ ὅταν ἀπέρχεται παιδίον, μαθεῖν τὰ ἱερὰ γ(ράμματα). ἦχ(ος)

Ὁ θ(εὸ)ς ὁ ποιήσας ἀκόμη τὴν μνήμην ἡμῶν τὴν ἰδίαν μοι σου· καὶ αὐτὸς ὁ σοφῶν περίβαλ-
θὴν ἡμᾶς τῇ· ὁ ἐν τῷ μαθητὰς ἐλθὼν καὶ διδάσκων τοὺς ἐκ λαοῦ· θαυ-
μαζόμενοι δὲ πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς· καὶ
διδάξας δὲ βάλετε τέχνῃ λαλεῖν· ἀκούσατε μετὰ φόβον καὶ διδάξω
μας· ὁ τὸν σολωμῶν τὰς σοφίας διδάξας θεὲ τῶν ὅλων λόγε· ὁ
πάντα τὰ μαθεῖν· ἄνοιξον τὴν ψυχήν, καὶ τὴν καρδίαν, καὶ τὸ στόμα, καὶ τὴν διά-
νοιαν τοῦ δούλου σου τοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπιγνῶναι καὶ δοξάσαι καὶ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου· καὶ λύτρωσαι αὐτὸν, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ διαβόλου· καὶ τὴν
αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ· προκόπτων ἐν πάσαις ταῖς
ἐντολαῖς σου διαπαντός· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν· καὶ
πάντων τῶν ἁγίων· ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρί·
καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐχὴ εἰς τὸ μαθεῖν παιδ(ίον), τὰ θεῖα καὶ ἱερὰ γράμματα· ἀκακοσκοπον τοῦ.

Δέσποτα κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ ἐνοικήσας καὶ φυλάξας τὰς καρδίας τῶν ἀ-
κακοσπεύστων πρεσβυτέρων· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστιν οὕτως·
μελχισεδέκ· μαθουσαλέ· ἰωακείμ· δωρημόνος· ἀνεκουλάταρ·
φλοξ· φλόγος· ἀχτου· μαρμουσαάμ· ροναήρ· λαρσή· ἀλ-
βιος· ἐλάμ· ἐλωήλ· μοζουλάμ· ἰωσήλ· σουράμ· βιλωά· δολίας·
ἀσσόμ· χαελάμ· ἐνωήλ· γαβαασάθ· αὐτοὶ βοηθήσατε, καὶ ἀνοίξα-
τε τὰ ὦτα τῆς καρδίας, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ παιδὸς τούτου, νῦν καὶ ἀεί. ἄλλη

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ ἐνοικήσας καὶ φυλάξας τὰς καρδίας τῶν ἱερῶν
ἀποστόλων ἀνυποκρίτως, διὰ τῆς χάριτος τοῦ πνεύματος· τοὺς
κατελθὼν ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν· καὶ τούτων τὰ ὦτα ἀνοίξας· καὶ
ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις· αὐτὸς κύριε ἐξαπό-
στειλον τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐπὶ τὸν παῖδα τοῦτον· καὶ ἐμφύτευσον
εἰς τὰ ὦτα τῆς καρδίας αὐτοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα· ὡς ἐχαράχθη ἐν
πλαξὶ διεχάραξεν τὸν νόμον θεῖον Μωσῆ· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

μετὰ
τέλος
ὅπου
ἐπερωτ
ἐγγραφ
ἐν τούτῳ
τῶν
πρῶτον
ἄλλο
μὴ ἡμε
ἐπιλαβ
αὐτοῦ
γραφ